

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/24/2015
Identifikačné číslo spisu:	2001899888
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2001899888.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Viery Pepelovej v právnej veci žalobcu: LABOTECH spol. s r.o., so sídlom Podhorská 3860/35, Banka, IČO: 31 355 421, zastúpeného advokátom JUDr. Júliusom Jánošíkom, so sídlom Klincova 35, Bratislava, proti žalovanému: TATRA UNITED CORPORATION a.s., so sídlom Nám. 1. mája 5, Bratislava, IČO: 31 382 711, zastúpenému advokátom Mgr. Tomášom Szabom, so sídlom Radvanská 23, Bratislava o zaplatenie 89.387,41,-eur s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 19Cb/120/2001, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. marca 2015 č. k. 19Cb/120/2001- 1287, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 19Cb/120/2001-1287 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd Trnava rozsudkom č. k. 19Cb/120/2001-1287 z 26. marca 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému (pôvodne spoločnosti Magnólia, a.s. Piešťany), ako objednávateľovi diela, povinnosť zaplatiť čiastku 89.387,41,-eur (2.692.885,20,-Sk) s 19% úrokom z omeškania od 25. októbra 1999 do zaplatenia, titulom úhrady zostatku ceny za dielo, ktoré žalobca na základe Zmluvy o dielo uzatvorenej s pôvodným žalovaným 26. októbra 1998 (ďalej len „Zmluvy“) zhotovil. O trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom plnenia podľa čl. I/1.1 Zmluvy bolo vykonanie stavebných prác na stavbe „Rekondičné centrum“ v hoteli Magnólia podľa vzájomne odsúhlaseného projektu a rozpočtu, s termínom plnenia uvedeného v čl. II/2.1 od 02. novembra 1998 do 10. februára 1999 za dohodnutú cenu 8.431.904,30,-Sk. Počas realizácie bol rozsah diela oproti pôvodne určenému predmetu menený bez toho, aby došlo k zmene v obsahu zmluvy, i keď zmeny v rozsahu prác na diele výrazne ovplyvnili termín plnenia i cenu, ktorej zostatok si žalobca uplatnil faktúrou č. 9125/1999 zo dňa 15. októbra 1999 splatnou dňa 25. októbra 1999.
3. Žalovaný vykonanie prác na zhotovovaní diela žalobcom nespochybňoval, akceptoval i cenu vo výške určenej do konania pribratým znalcom Ing. Vájelom, ale voči žalobou požadovanému plneniu žiadal

započítať svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý mu vznikol vo výške 141.222,86,-eur vypočítanej z ceny diela 8.956.813,-Sk určenej znalcom, čo je 44.784,-Sk denne a dohodnutej v čl. VI/6.1 Zmluvy vo výške 0,5 % z ceny diela denne v prípade, ak žalobca nedodrží termín zhotovenia a odovzdania diela dohodnutý v čl. II/2.1 Zmluvy. Žalobca preukázateľne dielo ukončil a odovzdal žalovanému až 10. júna 1999, čím sa oproti Zmluvou určenému termínu omeškal o 119 dní. Z tohto počtu dní žalovaný akceptoval ako dôvodné meškanie 24 dní, kedy sa nedalo pracovať pre zlé poveternostné podmienky, a to od 07. novembra 1998 do 11. novembra 1998 a od 15. decembra 1998 do 03. januára 1999, čo bolo potvrdené i znaleckým posudkom a jeho dodatkom vypracovaným pre toto konanie Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave. Na základe uvedeného aj pri zohľadnení nepriaznivých poveternostných podmienok mal žalobca dielo ukončiť najneskôr 06. marca 1999. Do tohto termínu ale dielo ukončené a odovzdané nebolo, čo znamená, že sa žalobca omeškal o 95 dní. Na základe tejto skutočnosti vznikol žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú žiadal započítať do výšky žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie zostatku ceny, a preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. Krajský súd v Trnave (v poradí prvým) rozsudkom č. k. 19Cb/120/2001-688 z 13. októbra 2004 rozhodol tak, že návrhu v časti o zaplatenie 2.072.458,40,-Sk s 19% úrokom z omeškania od 26. októbra 1999 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšku nárok na istinu 620.426,80,-Sk s 19% úrokom z omeškania žiadaného od 25. októbra 1999 do zaplatenia zamietol.

5. Na základe odvolania žalovaného Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, uznesením č. k. 5Obo/20/2005-732 z 31. mája 2007 rozsudok Krajského súdu v Trnave v odvolaní napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Zamietajúca časť rozhodnutia (620.426,80,-Sk s nárokom na 19% úrok z omeškania od 25. októbra 1999 do zaplatenia) nebola napadnutá odvolaním, a tak v tejto časti zostalo rozhodnutie právoplatné.

6. Krajský súd v Trnave následne doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom so zameraním na posúdenie okolností, na ktoré poukazoval žalobca a najmä na realizačnú projektovú dokumentáciu, ktorej závažné nedostatky bránili žalobcovi v zhotovení diela do dohodnutého termínu, na čo žalobca žalovaného neustále upozorňoval a ktoré skutočnosti boli preukázané i zápsmi v stavebnom denníku. Vady projektovej dokumentácie musel zhotoviteľ priebežne v spolupráci s projektantmi odstraňovať, čo ovplyvnilo rozsah prác a spôsobilo nedodržanie termínu splnenia a odovzdanie diela. V snahe podniknúť kroky, aby sa v zmluve uvedený termín zhotovenia diela posunul, predložil žalobca žalovanému návrh dodatku k zmluve, označený ako Dodatok č. 1 (prvý z 09. februára 1999 a druhý zo 16. apríla 1999), ktorý žalovaný odmietol podpísať, a tak ku zmene termínu plnenia nedošlo.

7. Žalobca omeškanie nepopieral, ale mal za to, že bolo spôsobené žalovaným, ktorý chýbajúce časti dokumentácie včas nezabezpečil a neposkytol žalobcovi, ako zhotoviteľovi diela, hoci táto povinnosť mu vyplývala zo Zmluvy aj z ustanovenia § 539 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak žalovaný neposkytol žalobcovi potrebné spolupôsobenie, bez ktorého nemohol žalobca termín dodržať, nemohol sa žalobca dostať do omeškania, a tak mu nevznikla ani povinnosť platiť zmluvnú pokutu.

8. Súd prvej inštancie po vyhodnotení skutkových zistení a ich právnom posúdení o veci rozhodol (v poradí druhým) rozsudkom č. k. 19Cb/120/2001-903 z 29. apríla 2008 v spojení s dopĺňujúcim rozsudkom č. k. 19Cb/120/2001-928 zo 07. júla 2008 a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.453.918,50,-Sk (48.261,25,-eur) s 19% úrokom z omeškania od 26. októbra 1999 do zaplatenia, keď žalobu v časti o 618.539,90,-Sk (20.531,76,-eur) zamietol.

9. Uvedený rozsudok v spojení s dopĺňujúcim rozsudkom bol na základe odvolaní oboch účastníkov uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/119/2008-992 a 5Obo/120/2008-992 z 31. januára 2011 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že posúdenie vplyvu nepriaznivých poveternostných podmienok na zmenu termínu a namietanej nedostatočnej súčinnosti žalovaného pri realizácii zmeneného diela nie je otázkou právnou ale odbornou, ku ktorej je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, a tak skutkový záver, že žalobca sa nedostal do omeškania s vykonaním diela je predčasný.

10. Súd vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu pribral do konania znalecký ústav - Stavebnú fakultu STU v Bratislave, Ústav súdneho znalcstva, ktorému uložil posúdiť vplyv nepriaznivých poveternostných podmienok na zhotovenie diela, posúdiť spolupôsobenie žalovaného vzhľadom k jeho povinnosti poskytnúť projektovú dokumentáciu, na termín vykonania diela a určiť, o koľko dní sa v dôsledku takýchto skutočností mohla lehota odovzdania diela objektívne predĺžiť. Znalecký ústav vo svojom znaleckom posudku č. 25/2011 skonštatoval, že v dôsledku nepriaznivých poveternostných

podmienok sa mohla lehota na dodanie a odovzdanie diela objektívne predĺžiť o 10 dní za predpokladu, že by nenastali žiadne iné okolnosti. Znalecký ústav vzal do úvahy zmeny diela počas realizácie výstavby, nezabezpečenie realizačnej projektovej dokumentácie a jej nedostatky, ktoré spôsobili nemožnosť dodržať dohodnutý termín zhotovenia diela a predĺženia výstavby do 10. júna 1999 označil za reálny posun termínu plnenia, ktorý bol zapríčinený nedostatočným spolupôsobením žalovaného ako objednávateľa.

11. Krajský súd v Trnave na základe takéhoto odborného záveru o veci rozhodol (v poradí tretím) rozsudkom č. k. 19Cb/120/2001-1080 zo dňa 03. mája 2012, ktorým zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 68.793,02,-eur (2.072.458,40,-Sk) s 19% úrokom z omeškania od 26. októbra 1999 do zaplatenia a trovy konania, keď žalovaným požadovanú kompenzáciu žalovanej istiny s nárokom na zmluvnú pokutu z dôvodu omeškania žalobcu so zhotovením diela nepovažoval za dôvodnú.

12. Na základe odvolania žalovaného Najvyšší súd SR uznesením č. k. 4Obo/61/2012-1128 z 31. januára 2014 rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a vytkol súdu prvej inštancie, že v súčinnosti so znalcom neodstránil pochybnosti o správnosti záverov uvedených v znaleckom posudku, na ktoré poukazoval žalovaný.

13. Súd prvej inštancie vzhľadom na závery odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a uložil znaleckému ústavu, aby znalecký posudok č. 25/2011 z 09. decembra 2011 doplnili a zohľadnili všetky relevantné faktory, ktoré vplývali na dobu omeškania žalobcu s vykonaním diela, a najmä uviedli, či žalobca v období, keď nemohol pre nedostatky projektovej dokumentácie k niektorému konštrukčnému prvku tieto zhotovovať, nemohol vykonávať iné práce na častiach, ku ktorým projektovú dokumentáciu mal a posúdili, či projektová dokumentácia, ktorú žalovaný žalobcovi odovzdal skutočne nebola spôsobilá na vykonanie diela podľa jednotlivých fáz tak, ako bola dodávaná.

14. Ústav súdneho znalectva vypracoval Doplnenie znaleckého posudku č. 25/2011, ktoré označil ako znalecký úkon č. 23/2014 zo 04. novembra 2014, ktorého riešiteľom bol Ing. Jozef Korinek. Zo záveru tohto doplnenia vyplynulo, že pre zlé poveternostné podmienky nebolo možné pracovať na iných prácach a v čase, keď nemal zhotoviteľ k dispozícii potrebnú projektovú dokumentáciu pracoval a riešil nedostatky, ktoré sa vyskytli v stavebnej i technologických častiach stavby podľa už predloženej projektovej dokumentácie, pretože táto tak, ako bola poskytnutá zhotoviteľovi, nebola spôsobilá na riadne vykonanie diela. K možnej zvýšenej intenzite prác na diele znalecký ústav uviedol, že je na zváženie, či by práca nadčas v dňoch pracovného pokoja prispela k dodržaniu v Zmluve uvedeného termínu dokončenia diela a je vecou zhotoviteľa, ako si spoluprácu s projektantmi a subdodávateľmi zabezpečí. Pri zhotovovaní diela sa vyskytol rad prekážok a špecifik, ktoré vzájomne spôsobili nemožnosť dodržania termínu zhotovenia diela, a to tak vonkajších, akými boli poveternostné podmienky, zimný režim stavby, stiesnený priestor ako i vnútorných, ktorými bol hlavne vplyv a rozsah zmien stavby, neskoré dodávanie projektovej dokumentácie, ktorá bola naviac nekompletná, chybná a nedostatočne podrobná a časté zmeny diela v jednotlivých fázach výstavby. Riešiteľ doplnenia znaleckého posudku Ing. Jozef Korinek potvrdil, že realizačná projektová dokumentácia, ktorá bola žalobcovi žalovaným odovzdaná dňa 18. januára 1999 nebola spôsobilá k tomu, aby bolo možné podľa nej dielo v Zmluve dohodnutom termíne ukončiť. Nedostatky projektovej dokumentácie sa preukázali až v priebehu zhotovovania diela podľa takýchto projektov, pretože podrobne neriešili všetky časti a súbory diela, čo spôsobovalo nefunkčnosť podľa takejto dokumentácie zhotoveného diela a podľa zápisov v denníku musel zhotoviteľ neustále riešiť a odstraňovať vzniknuté realizačné nedostatky, čo malo za následok omeškanie so zhotovením. Za objektívne omeškanie Ing. Korinek určil rozsah 119 dní s tým, že skôr nebolo možné dielo, za takých podmienok v akých žalobca pracoval, napriek jeho snahe ukončiť. Znalec sa vyjadril i k druhu stavby a zdôraznil, že sa nejednalo o stavbu bežnú, ale „výstavbu“, čo nie je obvyklým druhom stavby, čo vzal do úvahy, a dospel k názoru, že hlavná ťarcha riešenia nedostatkov projektovej dokumentácie a problémov s tým súvisiacich zaťažovala najmä žalobcu ako zhotoviteľa počas celej výstavby. Zdôraznil, že pre posun termínu zhotovenia diela bolo významné i rozhodnutie objednávateľa uvedené v zápise z kontrolného dňa 12.11.1998, ktorý sa rozhodol umiestniť hydromasážny bazén do interiéru, a tak bolo potrebné zmeniť a rozšíriť pôvodný pôdorys o tri sekcie zastrešenia, čo znamenalo vypracovať projektovú dokumentáciu na túto zmenu a požiadať o vydanie stavebného povolenia na túto zmenu. Bazén mal byť podľa projektu zapustený do stropu, na kontrolnom dni sa ale rozhodlo, že sa osadí v úrovni podlahy, čím došlo k zmene napojenia bazéna na prípojky vody, kanalizácie a elektriny, čo znamenalo zmenu oproti pôvodnej realizačnej dokumentácii a naviazanie

ďalších činností.

15. Súd prvej inštancie zistenia, ktoré z Doplňenia znaleckého posudku vypracovaného pod č. 23/2014 vyplynuli, v spojení s výpoveďou v konaní vypočutého riešiteľa Ing. Korineka, vyhodnotil a dospel k záveru, že potrebné spolupôsobenie k tomu, aby žalobca mohol dielo ukončiť v termíne, ku ktorému sa zmluvne zaviazal, je potrebné posudzovať i z hľadiska splnenia povinností zo strany žalobcu ako zhotoviteľa, ktoré od neho pri vykonávaní diela zákon vyžaduje. Konanie preukázalo, že po uzatvorení Zmluvy, ktorá bola účastníkmi podpísaná dňa 26. októbra 1998, objednávateľ zmenil rozsah diela, čo preukázal zápis v stavebnom denníku z 12. novembra 1998, podľa ktorého mali projektanti zabezpečiť potrebnú projektovú dokumentáciu na jeho zabudovanie. Projektová dokumentácia súvisiaca so zmenou teda preukázateľne k tejto časti diela v čase podpísania Zmluvy neexistovala a uvedený zápis potvrdzuje aj ďalšie zmeny diela oproti tomu, ktoré malo byť predmetom plnenia v čase uzatvorenia Zmluvy, inak by o nich nemuseli investor s dodávateľom stavebných činností - žalobcom - osobitne rokovať. Podľa tohto zápisu žalobca ako zhotoviteľ vzniesol voči žalovanému požiadavku na priebežne dodávanie príslušnej projektovej dokumentácie, čo žalovaný nepopieral. Projektovú dokumentáciu potrebnú k plynulej realizácii diela mal teda obstarat' a zabezpečiť žalovaný, ako objednávateľ diela, čo podľa tvrdenia žalobcu nespĺnil, a tak z dôvodu neposkytnutia spolupôsobenia nemohol žalobca dielo ukončiť v termíne.

16. Súd k okolnostiam a nedostatkom projektovej dokumentácie ešte vypočul konateľa žalobcu ktorý uviedol, že projektová dokumentácia poskytnutá objednávateľom vzhľadom na náročnosť diela, neumožňovala v prácach na diele súvisle pokračovať, niektoré časti diela museli po konzultácii s projektantom opätovne prerábať, ale napriek týmto okolnostiam mali snahu dielo, i keď v inom termíne aký bol dohodnutý v Zmluve ukončiť a odovzdať. O prerušení diela do doby predloženia úplnej realizačnej dokumentácie, ktorá by riešila všetky požadované zmeny neuvažovali, osobitne sa s otázkou nespĺnenia dohodnutého termínu odovzdania diela nezaoberali, ale sa snažili dielo dokončiť.

17. Na základe výsledkov dokazovania v spojení s Doplňením znaleckého posudku sa podľa názoru súdu prvej inštancie vytvoril nový skutkový základ pre posúdenie a rozhodnutie o veci, ktorý vyžadoval zmenu oproti pôvodnému právnomu posúdeniu skutkového stavu, preto konajúci súd vyzval účastníkov, aby sa ku skutkovému stavu zistenému zo záverov znaleckého dokazovania po jeho doplnení vyjadrili (§ 100 ods. 1 v spojení s § 118 O. s. p.).

18. Žalobca zotrval na svojich dovtedajších stanoviskách, podľa ktorých do omeškania sa ako zhotoviteľ dostal iba z dôvodu na strane žalovaného, ktorý mu neposkytol potrebné a nevyhnutné spolupôsobenie, keď nespolupracoval a pre jeho nesúčinnosť, ktorá bola spôsobená práve vadami predloženej realizačnej dokumentácie, nebolo možné dielo zhotovovať, ako vyplynulo jednoznačne i z doplnenia znaleckého posudku a stanoviska v konaní vypočutého riešiteľa.

19. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nepostupoval v súlade s ustanovením § 551 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak nemohol dielo z dôvodu projektovej dokumentácie v určenom termíne dokončiť, mal práce v nevyhnutnom rozsahu prerušiť, inak bol povinný v zmluve dohodnutý termín odovzdania diela dodržať. Keďže sa tak nestalo, žalovanému vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v rozsahu dohodnutom v zmluve, a to do výšky nároku žalobcu uplatneného v žalobe.

20. Z hľadiska právneho posúdenia súd dospel k záveru, že nárok žalobcu spočívajúci v zaplatení ceny za zhotovené dielo v rozsahu žalovanej istiny je dôvodný, žalovaný ho i uznal, ale je opodstatnená i kompenzačná námietka vznesená žalovaným na priznanie zmluvnej pokuty z dôvodu omeškania zhotoviteľa - žalobcu s vykonaním a odovzdaním diela v termíne určenom v zmluve. Kompenzačnú námietku žalovaného posúdil ako obranu proti návrhu v zmysle § 98 O. s. p.

21. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca jednoznačne termín splnenia, ku ktorému sa zmluvne zaviazal, nedodržiaval, a to z dôvodu nedodania kompletnej projektovej dokumentácie, ktorú mal dodať žalovaný ako objednávateľ. Dokazovanie potvrdilo, že nevyhovujúca projektová dokumentácia neumožňovala na diele súvisle pracovať, jej nedostatok sa žalobca snažil nahradiť vlastnými praktickými stavebnými skúsenosťami, preto na diele síce bez prerušenia pracoval, ale často neefektívne, niektoré vybudované časti diela musel prerábať po konzultácii s projektantom a po následne doplnenej realizačnej dokumentácii, čo spôsobilo jeho omeškanie.

22. Podľa názoru súdu prvej inštancie, vysloveného v odvolaní napadnutom rozsudku, žalobca si však ako zhotoviteľ musel byť vedomý následkov a hrozby sankcie pri nedodržaní termínu plnenia, ktorú podpísaním Zmluvy akceptoval, ale ju osobitne neriešil, preto jeho obranu, podľa ktorej sa omeškal z

dôvodu, že mu žalovaný nedodal veci potrebné na vykonanie diela, súd nepovažoval za súladnú so zákonnou úpravou, hoci konal v snahe dielo ukončiť.

23. Práve ustanovenie § 551 ods. 1 Obchodného zákonníka poskytuje zhotoviteľovi možnosť predĺžiť lehotu na vykonanie diela tým, že objednávateľa nielen upozorní na nevhodnú povahu vecí alebo pokynov, čo je v tomto prípade nevhodnosť a neúplnosť projektovej dokumentácie, na čo síce žalobca poukázal zápismi v stavebnom denníku, ale ak tieto nevhodné veci alebo pokyny bránia v riadnom vykonávaní diela, má povinnosť práce na vykonávaní diela prerušiť a tým sa o dobu prerušenia termín posúva a lehota na ukončenie diela sa predlžuje. Žalobca sa pokúsil o zmenu termínu plnenia predložením Dodatku na zmenu Zmluvy, ktorý návrh žalovaný neprijal, a práve toto konanie mohlo u žalobcu vyvolať obavu z možného sankcionovania pri nedodržaní termínu plnenia zmluvnou pokutou a viesť ho k tomu, aby vykonal vhodné opatrenia, aby lehotu plnenia pre nedostatky projektovej dokumentácie, ktorú mu poskytoval objednávateľ, posunul. Za takéto opatrenia súd prvej inštancie považuje práve prerušenie prác na diele do doby predloženia riadnej a k zhotoveniu diela zodpovedajúcej dokumentácie žalovaným. Žalobca vzniknutý problém spôsobom, ktorý mu zákon poskytuje, neriešil, zostal v tejto súvislosti pasívnym, preto za nedodržanie termínu plnenia a omeškanie zodpovedá. Námietka žalobcu o nepredložení právoplatného rozhodnutia o zmene stavebného povolenia je podľa súdu prvej inštancie irelevantná, pretože ak tento nedostatok žiada žalobca vyhodnotiť v jeho prospech, tak v takom prípade nemal žalobca tiež na diele pracovať a tým skôr práce na nevyhnutne potrebný čas prerušiť.

24. Následne sa súd prvej inštancie venoval posúdeniu kompenzačnej námietky žalovaného vznesenej ako obrana a priznaniu nároku na zmluvnú pokutu. Dospel ku skutkovému záveru, že sankcia bola účastníkmi v Zmluve dohodnutá platne pri dodržaní právnej úpravy uvedenej v § 300 až 302 Obchodného zákonníka v spojení s § 544 Občianskeho zákonníka, ktorou si žalovaný zabezpečoval ako objednávateľ splnenie povinnosti v dohodnutom termíne. Súd mal za to, že pojem v Zmluve o dielo uvedený ako „penále“ spĺňa náležitosti vyžadované zákonom pre jeho posúdenie ako zmluvnú pokutu, ktorú si účastníci dohodli vo výške 0,5% z ceny diela za každý deň omeškania, pričom je nesporné, že dielo bolo ukončené a odovzdané dňa 10. júna 1999 oproti stanovenej lehote do 10. februára 1999. Pri akceptovaní nemožnosti dielo zhotovovať pre nepriaznivé poveternostné podmienky v rozsahu 24 dní mal žalobca ukončiť dielo najneskôr do 06. marca 1999. Tým, že dielo v dohodnutom termíne neukončil, omeškal sa o 95 dní, za ktoré omeškanie vzniká žalovanému nárok na zmluvnú pokutu vo výške 141.222,86,-eur, ktorý nárok ale výrazne presahuje žalobcom požadovaný zostatok nezaplatennej ceny diela. Žalobca namietal, že žalovaný nemá ustálený ani počet dní omeškania, ktorý menil podľa konkrétneho právneho zástupcu, ktorého v jednotlivých štádiách konania mal, na čo súd prvej inštancie uviedol, že aj v najkratšej dobe omeškania, ktorá bola uvádzaná žalovaným v rozsahu 75 dní, by bola výška zmluvnej pokuty 111.492,-eur, čo tiež presahuje žalované plnenie. Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Trnave návrh žalobcu na zaplatenie nedoplatku ceny za zhotovené dielo vo výške 68.793,02,-eur z dôvodu započítania nároku žalovaného na zmluvnú pokutu zamietol a po tomto závere sa už dokazovaniu k otázke platenia za dodávku vzduchotechniky, na ktorú poukázal odvolací súd, nevenoval, pretože nemohla mať vplyv na zamietajúce rozhodnutie.

24. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

25. K nesprávnemu skutkovému vyhodnoteniu veci žalobca uvádza, že konajúci súd prvej inštancie nesprávne identifikoval katastrofálny stav žalovaným zabezpečovanej projektovej dokumentácie ako jediný dôvod posunu pôvodne dohodnutého termínu. Súd vo svojom rozhodnutí nešpecifikoval žiaden iný dôvod posunu pôvodne dohodnutého termínu ukončenia diela s právnymi následkami a len od vadnosti projektovej dokumentácie odvodil celú svoju právnu argumentáciu založenú na § 551 Obchodného zákonníka.

26. V priebehu súdneho konania bolo podľa žalobcu preukázané, že posun pôvodne dohodnutého termínu vykonania diela bol spôsobený: nedodaním realizačnej projektovej dokumentácie riadne a včas, zmenou rozsahu realizovanej stavby, nepriaznivým vplyvom počasia, oneskoreným dodaním zmenenej projektovej dokumentácie, posunom možností nástupu subdodávateľov, zvýšeným výskytom nejasností a nepredvídateľných problémov počas realizácie stavby, sťaženými pracovnými podmienkami, zimným

režimom stavby a stiesneným priestorom stavby, nedostatočnou súčinnosťou žalovaného počas procesu výstavby, častými a rozsiahlymi zmenami v jednotlivých fázach výstavby v stavebnej časti a tiež v jednotlivých technologických častiach stavby a absenciou stavebného povolenia na zmenenú časť diela, keď žalobca mohol oficiálne začať pracovať 28. mája 1999, kedy nadobudlo právoplatnosť stavebné povolenie na túto zmenu. Až od tohto dátumu mohol začať zhotoviteľ na diele pracovať v súlade s jednotlivými časťami. Súdom využitá právna argumentácia založená na § 551 Obchodného zákonníka nie je vôbec uplatniteľná na skutkové dôvody dané zmenou rozsahu stavby, oneskoreným dodaním projektovej dokumentácie, absenciou stavebného povolenia, častými a rozsiahlymi zmenami stavby počas realizácie a iné.

27. Žalobca ďalej tvrdí, že vo veci sa nevyskytol žiaden nový skutkový základ, keď doterajšie konanie od roku 2001 poukazovalo a preukazovalo vadnosť projektovej dokumentácie, čo konštatoval súd prvej inštancie už aj vo svojich vlastných skorších rozsudkoch z roku 2008 a 2012. Je preto podľa žalobcu zrejmé, že tvrdenie o novom skutkovom základe je nesprávnym skutkovým zistením a jeho cieľom bolo len vytvoriť podmienky ospravedlňujúce využitie argumentácie založenej na § 551 Obchodného zákonníka a ospravedlnenie skutočnosti, že po cca 14 rokoch trvania súdneho sporu je za nezmeneného skutkového stavu súdom využitá v úplnosti nová právna argumentácia (naviac argumentácia, ktorá nebola nikdy žalovaným uplatnená a ktorej sa nedomáhal ani odvolací súd).

28. Žalobca namietá, že záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nenamietal dohodu o zmluvnej pokute z hľadiska jej úpravy v Zmluve o dielo, úplne prehliada skutočnosť, že vo vyjadrení z 30. septembra 2004 žalobca argumentoval a odôvodňoval absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, tak ako uvedené bolo dojednané v zmluve v prospech žalovaného, ktorý bol iniciátorom návrhu zmluvy.

29. K omeškaniu vykonania diela žalobca poukazuje na skutočnosť, že posun pôvodne dojednaného termínu ukončenia diela bol daný nielen nedostatkami projektovej dokumentácie, ale aj zväčšením diela, jeho zmenou počas výstavby a naviac prácami, s čím sa konajúci súd nezaoberal bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Len z opatrnosti žalobca tiež upozorňuje, že oneskorené dodanie projektovej dokumentácie nie je možné podriaďiť pod § 551 Obchodného zákonníka, ktorý pojednáva o nevhodnej povahe vecí prevzatých od objednávateľa alebo pokynov daných objednávateľom. Uvedené zákonné ustanovenie sa logicky nevzťahuje na projektovú dokumentáciu, ktorá nebola dodaná - u nedodaných vecí nie je možné zistiť ich vadnosť.

30. Ďalej žalobca uvádza, že súd prvej inštancie sa na nedostatočnej úrovni venoval problematike nezabezpečenia stavebného povolenia na zmenenú časť diela žalovaným v dohodnutom termíne a dospel k nesprávnym právnym záverom, keď uzavrel, že v prípade, ak nebolo predložené právoplatné rozhodnutie o zmene stavebného povolenia, nemal žalobca na diele pracovať a tým skôr práce na nevyhnutne potrebný čas prerušiť. Žalobca považuje za výrazný nedostatok takejto argumentácie súdu skutočnosť, že nešpecifikuje právny predpis, ktorý by takýto postup prerušenia prác žalobcovi prikazoval. Naviac v tejto súvislosti nie je možné nájsť oporu ani v § 551 Obchodného zákonníka, ktorý pojednáva o nevhodnej povahe vecí prevzatých od objednávateľa alebo pokynov daných objednávateľom, avšak stavebné povolenie nemá povahu ani veci prevzatej od objednávateľa a ani pokynu daného objednávateľom. Zároveň nemohla byť zistená nevhodnosť zmeneného stavebného povolenia, keď uvedené nebolo zabezpečené, možný zámer využitia § 551 Obchodného zákonníka vo vzťahu k stavebnému povoleniu je tak absurdný. Podľa žalobcu nie je možné akceptovať ani tvrdenie, že pre absenciu rozhodnutia o zmene stavebného povolenia nebolo možné vykonávať práce na diele, keďže takáto argumentácia súdu nezohľadňuje základnú skutočnosť, a to, že zmena stavebného povolenia sa vzťahovala len na zmenenú časť diela, teda jeho rozšírenie. V rozsahu zmenou nedotknutej časti diela (pôvodne dojednaný rozsah) bolo možné riadne konať (odhliadnuc od iných nedostatkov). S prihliadnutím na uvedené skutočnosti je zrejmé, že pre absenciu zmeny stavebného povolenia bolo možné práce na zmenenej časti diela začať vykonávať až v júni 1999. Skôr uvedené nebolo možné. S prihliadnutím na uvedené a odborníkom určenú prácnosť rozšírenej časti diela je zrejmé, že už len z uvedeného dôvodu sa žalobca nemohol dostať do omeškania s vykonaním diela.

31. Podstata argumentácie súdu znamenajúca absolútne zbavenie zodpovednosti žalovaného za vznik uvedenej situácie a jej absolútny prenos na žalobcu, spočívala v argumentácii založenej na § 551 Obchodného zákonníka. Súd vyjadril názor, že žalobcovi nevznikol nárok na posun pôvodne dohodnutého termínu ukončenia diela a to z dôvodu, že žalobca neprerušil vykonávanie diela. Žiaden iný

argument nebol súdom produkovaný. Žalobca vo vzťahu k tejto argumentácii zastáva názor, že argumentácia súdu nezohľadňuje zákonné znenie citovaného ustanovenia Obchodného zákonníka. V jeho zmysle je povinnosťou zmluvnej strany prerušiť vykonávanie diela len v nevyhnutnom rozsahu, t. j. prerušiť je možné len vykonávanie diela (celku) a len v nevyhnutnom rozsahu (ak nie je možné dielo vykonávať v žiadnom rozsahu). V danej veci však nikdy nevznikla situácia znemožňujúca v úplnosti vykonávať dielo, práve naopak, vykonávanie diela bolo vždy možné aj keď nie v rozsahu a tempom, ktorý bol pôvodne dohodnutý. Je pravdou, že žalovaný neposkytol súčinnosť v otázke projektovej dokumentácie tak, ako uvedené bolo nevyhnutné, avšak nikdy nevznikla situácia znemožňujúca úplné vykonávanie diela. Dielo nemohlo byť vykonávané v rozsahu a v dohodnutom tempe, avšak uvedené neumožňuje jeho prerušenie v zmysle § 551 Obchodného zákonníka. Je zrejmé, že Obchodný zákonník chráni postup zvolený žalobcom, ktorý mal snahu dielo dokončiť v čo možno najkratšom čase. Zákon, podľa mienky žalobcu, nemôže chrániť obštrukčné správanie, tak ako sa uvedeného domáha súd, ale je nevyhnutné preferovať konštruktívne riešenie veci a krajinú možnosť prerušenia vykonávania diela uplatniť až v krajnom prípade nemožnosti vykonávania diela ako celku. V tejto súvislosti žalobca tiež zdôrazňuje, že zmluvné strany si dohodli postupné dodávanie jednotlivých výkresov projektovej dokumentácie, a teda absentovala možnosť jednorazového vyhodnotenia projektovej dokumentácie spôsobom, ktorého sa domáha súd, t. j. celkového vyhodnotenia a následného prerušenia vykonávania diela. Projektová dokumentácia bola dodávaná postupne a len takto ju bol žalobca spôsobilý vyhodnotiť. Je zrejmé, že tento dodaný projektovú dokumentáciu vždy vyhodnotil, na jej nedostatky žalovaného upozornil (opakovane) a žalovaný následne vždy nedostatok tejto dokumentácie odstránil. Uvedené síce vyvolalo narušenie harmonogramu vykonávania diela, jeho posun a bolo znakom nedostatočnej súčinnosti zo strany žalovaného, avšak nikdy nevyvolalo situáciu, kedy by v diele v celom rozsahu nemohlo byť pokračované a jeho vykonávanie by malo byť prerušené.

32. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že žiadna odborne zdatná osoba v prístupe žalobcu nenašla žiadne pochybenie, znalci nekonštatovali nesplnenie žiadnej z odborných povinností. Hoci žalobca v tejto súvislosti berie na vedomie rozdiel medzi posúdením právnych a odborných otázok, zároveň je toho názoru, že náležité uplatnenie § 551 Obchodného zákonníka vyžaduje ozrejmienie otázok, ktoré sú odbornej povahy. Záver odborného posúdenia je pre žalobcu jednoznačný a jasne deklaruje stav, kedy len jeho aktivita zabezpečila čo najskoršie vykonanie diela.

33. K otázke zmluvnej pokuty a kompenzácie v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku žalobca uvádza, že predovšetkým je nevyhnutné uviesť, že žalobca sa s vykonávaním diela nedostal do omeškania, a preto absentuje akýkoľvek nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle Zmluvy. Avšak aj v prípade, že by sa žalobca dostal do omeškania, zmluvná pokuta bola v bode 6.1 Zmluvy dojednaná absolútne neplatne (s dôvodmi tohto svojho tvrdenia žalobca odkazuje na svoje vyjadrenie z 30. septembra 2004, s ktorou argumentáciou sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal). Žalobca tvrdí, že zo znenia zmluvnej pokuty nie je zrejmé, či sa jedná o ukončenie diela pred zmenou alebo po zmene, či cenou diela je cena podľa zmluvy alebo cena určená znaleckým posudkom, či cenou diela je cena pôvodne dojednaného diela alebo diela po dodatočnej zmene. Súčasne je nesplniteľné dojednanie o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, keď strana, ktorá by sa mala dopustiť porušenia zmluvnej povinnosti, nie je v danom okamihu schopná vyčísliť výšku zmluvnej pokuty. Dojednanie zmluvnej pokuty s vyššie špecifikovanými nedostatkami je podľa mienky žalobcu absolútne neplatným dojednaním a ignorácia uvedenej skutočnosti súdom nie je akceptovateľná.

34. Zároveň žalobca poukazuje aj na skutočnosť, že žalovaný nikdy neurobil kompenzačnú námietku v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku. Vo všeobecnosti je akceptované, že napriek skutočnosti, že sa jedná o úkon v rámci súdneho konania, tento musí spĺňať aj hmotnoprávne náležitosti započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka. Žalovaný počas celého konania menil výšku jeho nároku v závislosti od údajnej výšky omeškania žalobcu, ktorá bola tiež vždy menená, pričom súd túto skutočnosť bagatelizoval aj napriek poukazu na priame rozpory vo vyjadreniach žalovaného. Súd uvedené odmietol s poukazom na vždy dostačujúcu výšku zmluvnej pokuty na zápočet v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku, čo však nezohľadňuje znenie § 580 Občianskeho zákonníka, ktorý vyžaduje zistenie vzájomného krytia pohľadávok, vykonanie úkonu započítania a zistenie okamihu stretnutia pohľadávok. Uvedené však nie je možné za situácie, kedy v žiadnom úkone žalovaného a ani v napadnutom rozsudku súdu nie je špecifikovaný: začiatok plynutia doby omeškania s vykonaním diela, koniec omeškania s vykonaním diela, vykonanie úkonu smerujúceho k započítaniu a okamih stretnutia

pohľadávok.

35. S prihliadnutím na všetko uvedené žalobca uvádza, že napadnutý rozsudok je nepresvedčivý, vnútorne rozporný a neobsahuje ani ďalšie atribúty odôvodnenia rozsudku v zmysle zákona.

36. V predmetnej veci sa navyše súd podľa žalobcu niekoľkokrát odchyľil od názoru súdnych znalcov v samotnej podstate posúdenia odbornej otázky, bez toho, aby uvedený postup odôvodnil a dôvody odlišného záveru vo vzťahu k znalcom akýmkoľvek spôsobom odôvodnil. Opätovne sa jedná o postup súdu, ktorý nemá oporu v príslušnej právnej úprave a je podľa žalobcu neakceptovateľný. Zároveň žalobca upozorňuje aj na skutočnosť, že jediný argument na základe ktorého bola žaloba zamietnutá, t. j. nenaplnenia § 551 Obchodného zákonníka žalobcom, nebol počas celej doby konania žalovaným použitý. Uvedená otázka nebola sporná ani v opakovaných hodnoteniach odvolacím Najvyšším súdom SR, no napriek tomu súd na pojednávaní 27. januára 2015 bez podnetu ktorejkoľvek zo sporových strán tieto vyzval k predloženiu stanoviska k aplikovaniu ustanoveniu § 551 Obchodného zákonníka. Žalobca je názoru, že takýto postup súdu, ktorý bez akéhokoľvek podnetu vyzve sporové strany, aby zaujali stanovisko ku konkrétnemu zákonnému ustanoveniu, na základe ktorého neskôr zamietne uplatnený nárok, nemá oporu v príslušnej právnej úprave. Oporu neposkytujú ani ustanovenia § 100 ods. 1 v spojení s § 118 Občianskeho súdneho poriadku, keď postup na ich základe musí vždy vychádzať z „doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností“. Súd ani s prihliadnutím na špecifikované zákonné ustanovenia nemôže pôsobiť v úlohe radcu, ktorý vyžiadanim konkrétného stanoviska nasmeruje stranu sporu k možnosti spochybnenia určitej skutočnosti. Podľa žalobcu súd uvedeným spôsobom prekročil rámec preskúmania veci daný opakovanými rozhodnutiami odvolacieho Najvyššieho súdu SR, ktorý uvedenú otázku nepovažoval nikdy za spornú, s čím sa súd nevysporiadal ani v odôvodnení napadnutého rozsudku a svoj postup nezdôvodnil žiadnym spôsobom.

37. Žalobca považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, nepresvedčivý, neurčitý a arbitrárny a vzhľadom na všetky uvedené nedostatky je aktuálny stav porušením základných práv žalobcu na spravodlivý súdny proces a teda porušením Ústavy SR, ako aj medzinárodných predpisov garantujúcich ochranu ľudských práv a slobôd. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v rozsahu, ktorý je predmetom konania, vyhovie.

38. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uvádza, že zo žalobcom tvrdených deviatich dôvodov je možné primárne extrahovať dôvody len dva, a to nespôsobilú projektovú dokumentáciu a zlé poveternostné podmienky, pričom všetky ďalšie dôvody sú sekundárnymi dôvodmi, odvodenými od faktu, že žalobcovi bola odovzdaná vadná projektová dokumentácia. Znaleckým posudkom č. 25/2011, jeho doplnením a najmä výpoveďou jeho riešiteľa Ing. Korineka bolo podľa žalovaného preukázané, že projektová dokumentácia bola kompletne odovzdaná žalobcovi 18. januára 1999, avšak vykazovala také nedostatky, že podľa nej nebolo možné dielo zhotoviť a je pritom irelevantné, či išlo o dielo pôvodné alebo zmenené, keďže projektová dokumentácia nebola spôsobilá k tomu, aby na jej základe bolo vykonané akékoľvek dielo. Najneskôr v tejto fáze žalobca, podľa názoru žalovaného, mal a mohol vedieť, že na základe odovzanej projektovej dokumentácie nie je možné vykonať dielo, ba dokonca ani nie je možné vo vykonávaní diela pokračovať efektívnym realizovaním čiastkových prác, čo vo svojej výpovedi 27. januára 2015 potvrdil aj štatutárny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že dielo sa nedalo realizovať ani priebežne.

39. Argumentáciu žalobcu týkajúcu sa neexistencie stavebného povolenia na zmenené dielo hodnotí žalovaný ako zmätočnú a protichodnú, keď na jednej strane žalobca tvrdí, že z dôvodu neexistencie stavebného povolenia nemohol vykonávať dielo a na strane druhej argumentuje tým, že zmenené dielo vykonával celý čas priebežne. Pokiaľ žalobca disponoval len stavebným povolením na nezmenenú stavbu, avšak stavba bola realizovaná v zmenenej podobe, je možné vyvodiť len jeden logický záver a to ten, že pôvodné stavebné povolenie bolo nevhodnou vecou na vykonávanie diela, čím žalobcovi opäť len vznikla zákonná povinnosť dielo nevykonávať v rozsahu inom, ako vyplýva zo stavebného povolenia a mal práce prerušiť.

40. K námietke neexistencie nového skutkového stavu žalovaný uvádza, že posudzovanie kvality projektovej dokumentácie a jej vplyv na dodržanie dohodnutého termínu odovzdania diela boli po prvý krát predmetom znaleckého dokazovania až znaleckým posudkom č. 25/2011, jeho doplnením a výpoveďou riešiteľa znaleckého posudku a až z doplnenia znaleckého posudku a výpovede riešiteľa Ing. Korineka vyplynulo, ako závažné boli vady projektovej dokumentácie. Až na pojednávaní 27. januára 2015 bolo preukázané, že realizácia diela prebiehala spôsobom pokus - omyl. Toto zistenie bolo úplne

novým faktom, keďže dovtedy bolo preukázané len to, že žalobca na diele priebežne pracoval, avšak nie to, že dielo bolo vykonávané podľa jeho praktických skúseností a nie podľa projektovej dokumentácie, čo napokon správne prvostupňový súd vyhodnotil ako nový skutkový základ.

41. Na nevhodnosť projektovej dokumentácie však žalobca žalovaného kvalifikovaným spôsobom nikdy neupozornil, a to napriek tomu, že dielo podľa projektovej dokumentácie nemohol vykonávať ani čiastočne. Nevhodnosť projektovej dokumentácie (či už na dielo pôvodné alebo zmenené) bola žalobcovi zrejmá v podstate počas celej doby realizácie diela, čo žalobca nepopiera. Žalovaný taktiež spochybňuje argumentáciu žalobcu o skutočnosti, že uvedené zákonné ustanovenie sa nemôže vzťahovať na projektovú dokumentáciu, ktorá nebola dodaná, keď uvádza, že zo stavebného denníka, ako i zo znaleckého posudku č. 25/2011 vyplýva, že kompletná projektová dokumentácia bola žalobcovi dodaná dňa 18. januára 1999, pričom táto trpela takými vadami, ktoré ju robili nespôsobilou na realizáciu diela.

42. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový i právny stav, keď žalobca jednoznačne vedel, že z dôvodu vadnej projektovej dokumentácie dielo v pôvodne dohodnutom termíne nevykoná (po tom, ako nedošlo medzi ním a žalovaným k dohode o zmene lehoty na vykonanie diela), no napriek tomu v jeho vykonávaní veľmi neefektívnym spôsobom pokračoval. Súd prvej inštancie teda správne rozhodol, pokiaľ zodpovednosť za nedodržanie termínu na vykonanie pripísal na ťarchu žalobcu.

43. K otázke zmluvnej pokuty a kompenzácie v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku žalovaný zotrúva na svojich predchádzajúcich prednesoch a uvádza, že právny úkon žalovaného smerujúci k započítaniu (v liste žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 09. októbra 2000) je jednoznačne uskutočnený v súlade s § 580 Občianskeho zákonníka a má hmotnoprávne účinky, v dôsledku ktorých zanikli vzájomné tam uvedené pohľadávky žalobcu a žalovaného v rozsahu, v ktorom sa kryli, prijatie ktorého listu potvrdil právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 17. marca 2011.

44. Na základe uvedeného žalovaný navrhuje, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

46. Odvolanie žalobcu bolo podané dňa 5. mája 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa čl. 2 ods. 1 základných princípov C. s. p., ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa čl. 2 ods. 2 základných princípov C. s. p., právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

47. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ako aj čl. 2 ods. 1 a 2 základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd posudzoval podané odvolanie, ako aj v ňom uvedené odvolacie dôvody, podľa zákona účinného v čase podania odvolania (ustanovenia § 201 a nasl. O. s. p.).

48. Žalobca podal odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil a vyhodnotil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. c/ , d/ O. s. p.), vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a najmä sa postupom súdu odňala účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

49. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd poukazuje na správnosť

dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu dopĺňa nasledovné :

50. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou žalobcu, ktorú možno podradiť pod odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. ,že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepresvedčivé, vnútorne rozporné a neobsahuje atribúty odôvodnenia rozsudku v zmysle zákona. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie má náležitosti rozhodnutia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Súd sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup bol v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. Dostatočne vysvetlil, k akým skutkovým zisteniam dospel vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie časti ceny diela, omeškaniu žalobcu ako zhotoviteľa s odovzdaním diela žalovanému ako objednávateľovi, k uplatnenej kompenzačnej námietke vznesenej v konaní žalovaným, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Podľa názoru najvyššieho súdu dal odpoveď na všetky rozhodujúce argumenty pre rozhodnutie vo veci samej. Nie je úlohou súdu, aby sa zaoberal všetkými námietkami, ktoré v priebehu konania účastníci uplatnia a dával na ne vo svojom rozhodnutí odpoveď, ale súd sa má vo svojom rozhodnutí zaoberať len skutočnosťami, ktoré sú kľúčové pre rozhodnutie vo veci (rozhodnutie ESLP Kraska proti Švajčiarsku z 29.04.1993, rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 410/06). Ktoré skutočnosti sú kľúčové pre rozhodnutie vo veci určuje súd a nie účastník konania, pričom tieto skutočnosti musí v odôvodnení svojho rozhodnutia jasným spôsobom vysvetliť.

51. V súvislosti s odvolacou námietkou neúplného, nesprávneho zistenia a vyhodnotenia skutkového stavu odvolací súd posudzoval, či uvedené tvrdenia možno podriať pod odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O. s. p.

52. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p. je daný v prípade, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca za nesprávne skutkové zistenie považuje tvrdenie o novom skutkovom základe, pričom je podľa neho zrejmé, že jeho cieľom bolo len vytvoriť podmienky ospravedlňujúce využitie argumentácie (podľa názoru žalobcu nesprávnej) založenej na § 551 Obchodného zákonníka. Má sa teda jednať o výrazný nedostatok v skutkovom zistení súdu, ktorý je nevyhnutné odmietnuť a zjednať nápravu. Žalobca v súvislosti s uvedeným odvolacím dôvodom nepoukazoval na neúplné skutkové zistenia v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov súdom na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto nie je opodstatnený.

53. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne. To znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ustanovením § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 132 až 135 O. s. p. V tejto súvislosti žalobca namieta, že súd nesprávne odvodil posun termínu ukončenia diela jedine od vadnosti projektovej dokumentácie, aj keď bol spôsobený množinou skutkových dôvodov, ktoré boli v konaní preukázané viacerými dôkazmi, ale tieto súd ignoroval a pri hodnotení dôkazov na ne neprihliadol.

54. V kontexte s uvedeným odvolacím dôvodom odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie má oporu v dostatočne vykonanom dokazovaní, súd vzal do úvahy

skutočnosti, ktoré z dokazovania a prednesov strán vyšli najavo a skutkové závery založil na logickom hodnotení dôkazov. Podrobne odôvodnil, prečo pre právne posúdenie veci bolo podstatné zistené porušenie povinnosti žalobcu a na ďalšie zistené dôvody omeškania neprihliadol. Námietky odvolateľa v tomto smere splývajú aj s námietskou nesprávneho právneho posúdenia veci.

55. Pre odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., platí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

56. Odvolací súd opätovne ako v predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutiach v tejto veci konštatuje, že predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu na zaplatenie časti ceny diela. V konaní nebolo účastníkmi spochybnené, že žalobca ako zhotoviteľ splnil zmluvnú povinnosť dodať žalovanému ako objednávateľovi dielo a vzniklo mu právo na zaplatenie jeho ceny. Nespornou bola aj skutočnosť, že žalobca nevykonala dielo v dojednanom čase. Žalobca v konaní tvrdil, že nebol v omeškaní so splnením predmetu zmluvy, pretože nemohol záväzok splniť hlavne pre neposkytnutie spolupôsobenia žalovaného a nepriaznivé poveternostné podmienky. Žalovaný na druhej strane tvrdil, že žalobca bol v omeškaní so splnením zmluvného záväzku, v dôsledku čoho mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si jednostranne započítal s uplatneným nárokom žalobcu na zaplatenie zvyšnej časti ceny diela. Po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 19Cb/120/2001-1080 z 3. mája 2012 odvolacím súdom, bolo v pokračujúcom prvoinštančnom konaní dokazovanie zamerané na zisťovanie skutočností podstatných pre posúdenie dôvodov omeškania žalobcu so splnením záväzku dodať dielo v zmluvne dohodnutom termíne a následne pre posúdenie opodstatnenosti pohľadávky žalovaného na zmluvnú pokutu, ktorá bola predmetom jednostranného započítania vzájomných pohľadávok zo strany žalovaného.

57. Podľa § 536 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ), zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

58. Podľa § 537 ods. 1 ObZ zhotoviteľ je povinný vykonať dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo v dojednanom čase, inak v čase primeranom s prihliadnutím na povahu diela. Ak zo zmluvy alebo z povahy diela nevyplýva niečo iné, môže zhotoviteľ vykonať dielo ešte pred dojednaným časom.

59. Podľa § 365 ods. 1, 4 ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže splniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

60. Veriteľ je v omeškaní, ak v rozpore so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi zo záväzkového vzťahu neprevezme riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytne spolupôsobenie potrebné na to, aby dlžník mohol splniť svoj záväzok (§ 370 ObZ).

61. Podľa § 539 ods. 1 ObZ, veci, ktoré má objednávateľ podľa zmluvy obstaráť na vykonanie diela, je povinný odovzdať zhotoviteľovi v čase určenom v zmluve, inak bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že o cenu týchto vecí sa neznižuje cena za vykonanie diela.

62. Podľa § 551 ods. 1 ObZ, zhotoviteľ je povinný upozorniť objednávateľa bez zbytočného odkladu na nevhodnú povahu vecí prevzatých od objednávateľa alebo pokynov daných mu objednávateľom na vykonanie diela, ak zhotoviteľ mohol túto nevhodnosť zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti. Ak nevhodné veci alebo pokyny prekážajú v riadnom vykonávaní diela, je zhotoviteľ povinný jeho vykonávanie v nevyhnutnom rozsahu prerušiť do doby výmeny vecí alebo zmeny pokynov objednávateľa alebo písomného oznámenia, že objednávateľ trvá na vykonávaní diela s použitím odovzdaných vecí a daných pokynov. O dobu, po ktorú bolo potrebné vykonávanie diela prerušiť, sa predlžuje lehota určená na jeho dokončenie. Zhotoviteľ má takisto nárok na úhradu nákladov spojených s prerušením vykonávania diela alebo s použitím nevhodných vecí do doby, keď sa ich nevhodnosť mohla

zistiť.

63. Zhotoviteľ, ktorý splnil povinnosť uvedenú v odseku 1, nezodpovedá za nemožnosť dokončenia diela alebo za vady dokončeného diela spôsobené nevhodnými vecami alebo pokynmi, ak objednávatel' na ich použitie pri vykonávaní diela písomne trval. Pri nedokončení diela má zhotoviteľ nárok na cenu zníženú o to, čo ušetril tým, že nevykonával dielo v plnom rozsahu (§ 551 ods. 2 ObZ).

64. Podľa § 544 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Občiansky zákonník alebo OZ), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

65. Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie (§ 580 OZ).

66. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nesporne vyplynulo, že dňa 26.10.1998 žalobca ako zhotoviteľ a právny predchodca žalovaného ako objednávatel' uzavreli platne zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola stavba „ Rekondičné centrum " v hoteli Magnólia, podľa vzájomne odsúhlaseného rozpočtu, termín ukončenia ktorej účastníci dohodli na 10.2.1999. V zmluve sa účastníci tiež dohodli na cene za zhotovenie diela vo výške 8 431 904,30,-Sk a na povinnosti zhotoviteľa pri nedodržaní termínu ukončenia diela zaplatiť objednávatel'ovi penále vo výške 0,5% z ceny diela za každý deň omeškania. Strany sa dohodli na možnosti zmeny zmluvy len formou písomných dodatkov. Bolo jednoznačne preukázané, že po uzavretí zmluvy došlo k zmene rozsahu diela, ktorá sa nepremietla do zmeny termínu ukončenia diela. Dielo bolo odovzdané objednávatel'ovi 10.6.1999.

67. Vzhľadom na podstatnú námietku žalobcu, že zmenené dielo nemohol dokončiť v pôvodne dohodnutom zmluvnom termíne hlavne v dôsledku neúplnosti a nedostatkov projektovej dokumentácie, ktorú mal zabezpečiť objednávatel', teda v dôsledku nedostatočnej súčinnosti žalovaného, súd prvej inštancie správne zamerlal znalecké dokazovanie aj na zistenie uvedených skutočností. Zo znaleckého posudku č. 25/2011 z 9.12.2011 vypracovaného znaleckým ústavom Stavebná fakulta STÚ v Bratislave a jeho doplnenia zo dňa 4.11.2014, z výsluchu riešiteľa doplnenia znaleckého posudku Ing. Korínka a výsluchu konateľa žalobcu Rudolfa Vlnku súd prvej inštancie správne zistil, že omeškanie s ukončením stavby bolo jednoznačne spôsobené neúplnosťou a nedostatkami projektovej dokumentácie, pretože projekt predložený so stavebným povolením vzhľadom na náročnosť stavby na jej realizáciu nepostačoval a realizačný projekt odovzdaný žalobcovi 18.1.1999 nebol spôsobilý na to, aby bolo možné dielo podľa neho dokončiť. Súd prvej inštancie uviedol podrobné dôvody opodstatnenosti aplikácie ustanovenia § 551 ObZ na zistený skutkový stav, keď vážne nedostatky odovzdanej projektovej dokumentácie, na ktoré poukazoval aj žalobca v priebehu konania, spôsobili omeškanie žalobcu so splnením záväzku. Na druhej strane je zrejmé, a to zdôraznil aj súd prvej inštancie, že žalobca mal veľkú snahu pokračovať v realizácii diela aj napriek uvedeným nedostatkom ale zároveň vzhľadom na zmluvne dohodnutý termín zhotovenia diela mal zodpovednosť za jeho včasnú realizáciu, čo bolo v zmluve zabezpečené dohodou účastníkov o majetkovej sankcii za omeškanie zhotoviteľa s ukončením diela. Dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že projektová dokumentácia, prevzatá žalobcom od žalovaného, mala závažné nedostatky, na ktoré žalobca žalovaného upozorňoval. Predloženie takejto projektovej dokumentácie považoval súd za predloženie nevhodných vecí objednávatel'om, ktoré prekážali zhotoviteľovi v riadnom vykonávaní diela a bolo povinnosťou zhotoviteľa práce v zmysle citovaného ustanovenia § 551 ods. 1 ObZ prerušiť. S uvedeným záverom sa stotožňuje aj odvolací súd a z tohto dôvodu nemožno vytknúť súdu prvej inštancie, že neprihliadol na predĺženie lehoty na dokončenie diela o dobu, počas ktorej nemohol žalobca riadne dielo vykonávať v dôsledku neúplnej a nedostatočnej projektovej dokumentácie, teda v dôsledku nedostatočnej súčinnosti žalovaného.

68. Odvolateľ vyčítal súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní omeškania so splnením predmetu zmluvy nevzal do úvahy okrem nedostatkov projektovej dokumentácie ďalšie podstatné okolnosti ako zmenu v rozsahu diela, posun nástupu dodávateľov, absenciu stavebného povolenia na zmenu stavby. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že zmena rozsahu diela sa nepremietla do zmeny času plnenia a posun nástupu dodávateľov súvisel so zmenou diela a opätovne s nedostatkami projektovej dokumentácie. Je potrebné uviesť, že absencia stavebného povolenia na zmenu diela nespôsobila neplatnosť samotnej

zmluvy o dielo. Prvoinštančný súd žalobcom tvrdené ďalšie dôvody omeškania zistil ale vzhľadom na opodstatnenú aplikáciu ustanovenia § 551 ods. 1 ObZ nevyhodnotil ich ako nedostatočnú súčinnosť žalovaného. Námietku žalobcu, že súd použil novú právnu argumentáciu podľa ustanovenia § 551 ObZ, ktorá nebola predtým použitá žalovaným, nemožno ako dôvodnú akceptovať, pretože súd nie je viazaný návrhom účastníka ale vec sám právne posúdi na základe zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštalencie nebol viazaný ani právnym názorom súdu vyššieho stupňa z dôvodu, že nebol doposiaľ vyslovený.

69. V súvislosti s ďalšou odvolacou námietkou, týkajúcou sa neplatnosti dohody o zmluvnej pokute s akcentom na neurčitost' tejto dohody, odvolací súd poukazuje na znenie čl. VI bod 1 písomnej dohody o zmluvnej pokute v zmluve o dielo z 26.10.1998, podľa ktorého, ak zhotoviteľ nedodrží termín ukončenia diela je povinný zaplatiť objednávateľovi penále vo výške 0,5 % z ceny diela za každý deň omeškania. Vzhľadom na zmluvne dohodnutú cenu diela 8 431 904,30,-Sk nemožno akceptovať námietku absolútnej neplatnosti zmluvy v tejto časti. Žalovaný vyčísľil zmluvnú pokutu listom z 9.10.2000, adresovanom žalobcovi v sume 4 135 644,-Sk (137 278,23,-eur) za 108 dní omeškania, pričom vychádzal z nižšej ako dohodnutej ceny diela (7 658 750, 86,-Sk). Uvedenú pohľadávku jednostranne započítal s pohľadávkou žalobcu na zaplatenie zvyšnej časti ceny diela vyúčtovanej žalobcom v konečnej faktúre splatnej 25.10.1999. Následne listom z 12.9.2001, na ktorý poukazuje aj žalobca vo vyjadrení z 26.10.2001, žalovaný upravil výšku zmluvnej pokuty vyčíslenú 9.10.2000 na sumu 4 671 436,-Sk z dôvodu, že základom pre jej výpočet mala byť cena diela 9 342 872,-Sk. Na verejnom pojednávaní dňa 17.9.2001 žalovaný uviedol, že vyčíslenú zmluvnú pokutu jednostranne započítal s uplatnenou pohľadávkou žalobcu. Súd prvej inštalencie správne posúdil v zmysle citovaného ustanovenia § 580 OZ zánik vzájomných splatných pohľadávok vo výške uplatnenej žalobou, ktorá je podstatne nižšia ako oprávnená pohľadávka žalovaného na zmluvnú pokutu z dohodnutej ceny diela (8 431 904,30,-Sk) za 95 dní omeškania po zohľadnení nepriaznivých poveternostných podmienok.

70. Odvolací súd dospel k zhodnému právnemu záveru ako súd prvej inštalencie, že žaloba o zaplatenie zvyšnej časti ceny diela je vzhľadom na zánik pohľadávky v dôsledku jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok zo strany žalovaného nedôvodná. Súd prvej inštalencie vec správne právne posúdil a odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. nie je opodstatnený.

71. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštalencie ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

72. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštalencie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

73. Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej je podľa § 420 CSP prípustné podať dovolanie z dôvodu, že:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštalencie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom

rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).